



CENTRE CATALÀ DE LUXEMBURG
LËTZEBUERGER KATALANENZTRUM

INFORME d'activitats

memòria 2024

*Informe de **actividades**
memoria 2024*

Rapport d'**activités**
mémoire 2024

2024: Año de consolidación

Estimados socios y amigos:

Es un honor para mí, como presidente de esta entidad, presentaros el resumen de actividades correspondiente a 2024. Un año más, hemos seguido trabajando con ilusión y compromiso para mantener vivo el espíritu de la cultura y la lengua catalanas en Luxemburgo. Con este documento, queremos compartir con todos vosotros los momentos más significativos de un año lleno de actividades enriquecedoras.

Este ha sido un año de consolidación y de nuevas iniciativas. Hemos organizado acontecimientos culturales, charlas, talleres y actividades para todos los públicos (niños y adultos), con el objetivo de fomentar el intercambio cultural, reforzar los lazos con nuestra tierra y, a la vez, integrarnos de manera activa en la comunidad luxemburguesa.

Un dato que quiero destacar especialmente es que este año hemos llegado a los 210 socios, un hecho que nos llena de satisfacción y que es un claro reflejo del interés creciente por nuestra cultura y nuestra lengua. No es una mera cifra: refleja el apoyo y el entusiasmo de todos vosotros para hacer crecer el Centro y garantizar su continuidad. Vuestra implicación es fundamental para seguir adelante con nuestros proyectos y actividades.

Nuestro centro ha estado más vivo que nunca: han aumentado tanto la participación como las propuestas, fruto del esfuerzo de todos los miembros de la junta, los colaboradores y, especialmente, de vosotros, los socios, que con vuestra presencia y aportaciones hacéis posible que podamos sacar adelante nuestros proyectos.

En este resumen encontraréis una recopilación de las actividades más destacadas, desde las celebraciones de las festividades más significativas del calendario catalán hasta los acontecimientos puntuales que nos han permitido conocer mejor la cultura y las costumbres de nuestro pueblo. Cada actividad ha sido pensada para crear un espacio de encuentro, de aprendizaje y de intercambio, y gracias a vuestra implicación hemos podido hacerlas realidad.

Por todo ello, quiero expresar mi más sincero agradecimiento a todos los que formáis parte de esta gran familia. Vuestro compromiso es lo que nos permite crecer y ofrecer actividades de calidad. Mantenemos nuestra mirada hacia el futuro con la confianza de que, juntos, podremos seguir contribuyendo a la difusión de nuestra lengua y cultura.

Jordi Gairín i Fosas
Presidente du CCL

2024: Année de consolidation

Chers membres et amis,

Il est un honneur pour moi, en tant que président de cette entité, de présenter le résumé des activités pour 2024. Une année de plus, nous avons continué à travailler avec enthousiasme et engagement pour maintenir vivant l'esprit de la culture et de la langue catalanes au Luxembourg. Avec ce document, nous voulons partager avec vous les moments les plus significatifs d'une année remplie d'activités enrichissantes.

Cette 2024 a été une année de consolidation et de nouvelles initiatives. Nous avons organisé des événements culturels, des conférences, des ateliers et des activités pour tous les publics (enfants et adultes), dans le but de promouvoir les échanges culturels, de renforcer les liens avec notre terre et, en même temps, de nous activer dans la communauté luxembourgeoise.

Un fait que je tiens particulièrement à souligner est que cette année, nous avons atteint 210 membres, un fait qui nous remplit de satisfaction et qui reflète clairement l'intérêt croissant pour notre culture et notre langue. Ce n'est pas un simple chiffre : il reflète le soutien et l'enthousiasme de vous tous pour faire grandir le Centre et garantir sa continuité. Votre implication est essentielle pour faire avancer nos projets et activités.

Notre Centre a été plus vivant que jamais : votre participation et vos propositions ont augmenté, fruit de l'effort de tous les membres du conseil d'administration, des collaborateurs et, surtout, de vous, les partenaires, qui par votre présence et vos contributions nous permettez de mener à bien nos projets.

Dans ce résumé, vous trouverez une compilation des activités les plus remarquables, des célébrations des festivités les plus importantes du calendrier catalan aux événements spécifiques qui nous ont permis de mieux connaître la culture et les coutumes de notre peuple. Chaque activité a été conçue pour créer un espace de rencontre, d'apprentissage et d'échange, et grâce à votre implication, nous avons pu en faire une réalité.

Pour tout cela, je tiens à exprimer mes sincères remerciements à vous qui faites partie de cette grande famille. Votre engagement est ce qui nous permet de grandir et d'offrir des activités de qualité.

Nous gardons nos yeux sur l'avenir avec la confiance que, ensemble, nous pouvons continuer à contribuer à la diffusion de notre langue et de notre culture.

Jordi Gairín i Fosas
Président du CCL

2024: Any de consolidació

Benvolguts socis i amics,

És un honor per a mi, com a president d'aquesta entitat, presentar-vos el resum d'activitats corresponent a l'any 2024. Un any més, hem continuat treballant amb il·lusió i compromís per mantenir viu l'esperit de la cultura i la llengua catalanes a Luxemburg. Amb aquest document, volem compartir amb tots vosaltres els moments més significatius d'un any ple d'activitats enriquidores.

Aquest 2024 ha estat un any de consolidació i de noves iniciatives. Hem organitzat esdeveniments culturals, xerrades, tallers i activitats per a tots els públics (nens i adults), amb l'objectiu de fomentar l'intercanvi cultural, reforçar els llaços amb la nostra terra i, alhora, integrar-nos de manera activa en la comunitat luxemburguesa.

Una dada que vull destacar especialment és que enguany hem arribat als 210 socis, un fet que ens omple de satisfacció i que és un clar reflex de l'interès creixent per la nostra cultura i la nostra llengua. No es tracta únicament d'una xifra freda, sinó que és el testimoni del suport i l'entusiasme de tots vosaltres per fer créixer el Centre i garantir-ne la continuïtat. La vostra implicació és fonamental per seguir endavant amb els nostres projectes i activitats.

El nostre Centre ha estat més viu que mai: han augmentat tant la participació com les propostes, fruit de l'esforç de tots els membres de la junta, els col·laboradors i, especialment, de vosaltres, els socis, que amb la vostra presència i aportacions feu possible que puguem tirar endavant els nostres projectes.

En aquest resum trobareu una recopilació de les activitats més destacades, des de les celebracions de les festivitats més significatives del calendari català fins als esdeveniments puntuals que ens han permès conèixer millor la cultura i els costums del nostre poble. Cada activitat ha estat pensada per crear un espai de trobada, d'aprenentatge i d'intercanvi, i és gràcies a la vostra implicació que hem pogut fer-les realitat.

Per tot això, vull expressar el meu més sincer agraïment a tots els que formeu part d'aquesta gran família. El vostre compromís és el que ens permet continuar creixent i oferint activitats de qualitat. Mantenim la nostra mirada al futur amb la confiança que, junts, podrem continuar contribuint a la difusió de la nostra llengua i cultura.

Jordi Gairín i Fosas
President del CCL



ESPLAI DEL CCL

► Activitat periòdica — Local del CCL

Una temporada més, hem organitzat l'Esplai al CCL, amb moltes novetats i millores que han estat molt ben rebudes per les famílies i que ens han permès continuar oferint activitats per tal de fomentar la llengua i cultura catalanes entre els més petits. Gràcies a la col·laboració amb el Ministeri d'Educació luxemburguès i a la nostra adhesió al seu projecte per a la promoció de les llengües maternes, hem pogut disposar de dues aules al Lycée Athénée de la ciutat de Luxemburg. Aquesta nova ubicació ens ha ofert un espai més ampli i ben equipat per a les activitats que hem preparat per als nens i nenes del CCL. El canvi de lloc i horari ha tingut una resposta molt positiva i l'augment dels nens i nenes inscrits respecte de l'any passat, amb un total de 36 participants, demostra l'interès i la implicació de les famílies en el projecte.

Les sessions de l'Esplai tenen lloc un dissabte al mes, de les 14.30 a les 16.00 hores. Durant 2024 vam celebrar tres sessions amb el nou format, després de l'estiu, i quatre més durant la primera part de l'any. I, per a 2025, tenim previstes sis sessions més.

Una altra novetat d'aquesta nova temporada és que tots els nens i nenes han rebut una samarreta de l'Esplai.

Pel que fa a l'equip de monitors, seguim comptant amb la Carlota com a monitora principal, que seguirà

liderant una de les aules, però també ens acompanya l'Eulàlia, que s'afegeix com a monitora principal per a la segona aula. A més, la Clara i l'Ernest continuen com a monitors de suport. Així, cada aula, dividida per edats 3-6 i 7-11, té un monitor principal i un de suport, cosa que permet una millor dinamització de les activitats durant les sessions.

Amb el canvi de lloc i horari ja no podem berenar tots junts després de les sessions ni oferir el servei de biblioteca, però hem trobat alternatives per seguir fomentant la socialització. Pel que fa al berenar, davant de les noves aules, es troba el Parc de Merl, un espai verd on els nens poden seguir jugant i gaudir de l'aire lliure. També és un lloc on els adults poden compartir una estona i fer petar la xerrada. Pel que fa al servei de biblioteca, el local del CCL obre cada dimecres a la tarda i el servei de préstec de llibres està obert a tots els nens i nenes per gaudir de la lectura en català.

Una temporada más, hemos organizado el Esplai del CCL, con muchas novedades y mejoras, muy bien recibidas por las familias, que nos han permitido continuar ofreciendo actividades para fomentar la lengua y cultura catalanas entre los más pequeños. Gracias a la colaboración con el Ministerio de Educación luxemburgoés y a nuestra adhesión a su proyecto para la promoción de las lenguas maternas, hemos podido disponer de dos aulas en el Lycée Athénée de la ciudad de Luxemburgo. Esta nueva ubicación es un espacio más amplio y equipado para las actividades que hemos preparado para los niños y niñas del Centre. El cambio de lugar y horario ha tenido una respuesta muy positiva y el aumento de los niños y niñas inscritos respecto de la temporada anterior, con un total de 36 participantes, demuestra el interés y la implicación de las familias en el proyecto.

Las sesiones del Esplai tienen lugar un sábado al mes, de las 14.30 a las 16.00 horas. Durante 2024 celebramos tres sesiones con el nuevo formato, después del verano, y cuatro más durante la



primera mitad del año. Para 2025, tenemos previstas seis sesiones más.

Otra novedad de esta nueva temporada es que todos los niños y niñas han recibido una camiseta del Esplai.

En cuanto al equipo de monitores, seguimos contando con Carlota como monitora principal, que seguirá liderando una de las aulas, pero también nos acompaña Eulàlia, que se suma como monitora principal para la segunda aula. Además, Clara y Ernest siguen como monitores de apoyo. Así, cada aula (dividida por edades 3-6 y 7-11) tiene un monitor principal y uno de apoyo, lo que permite una mejor dinamización de las actividades durante las sesiones.

Con el cambio de lugar y de horario ya no podemos merendar todos juntos tras las sesiones ni ofrecer servicio de biblioteca, pero hemos encontrado alternativas para seguir fomentando la socialización. En cuanto a la merienda, frente a las nuevas aulas se encuentra el parque de Merl, un espacio verde donde los niños pueden seguir jugando y disfrutar del aire libre. También es un lugar donde los adultos pueden charlar un rato. En cuanto al servicio de biblioteca, el local del CCL abre cada miércoles por la tarde y el servicio de préstamo de libros está abierto a todos los niños y niñas para disfrutar de la lectura en catalán.



Pour une nouvelle saison, nous avons organisé notre Esplai, avec de nombreuses nouveautés et améliorations, très bien accueillies par les familles, qui nous ont permis de continuer à offrir des activités de promotion de la langue et de la culture catalanes auprès des petits. Grâce à la collaboration avec le Ministère luxembourgeois de l'Éducation et à notre adhésion à leur projet de promotion des langues maternelles, nous avons pu disposer de deux salles au Lycée Athénée de la Ville de Luxembourg. Ce nouveau lieu est un espace plus grand et mieux équipé pour les activités que nous avons préparées pour les enfants du Centre. Le changement de lieu et d'horaire a reçu un accueil très positif et l'augmentation du nombre d'enfants inscrits par rapport à la saison précédente, avec un total de 36 participants, démontre l'intérêt et l'implication des familles dans ce projet.

Les sessions d'Esplai ont lieu un samedi par mois, de 14h30 à 16h00. En 2024, nous avons eu trois sessions avec le nouveau format, après l'été, et quatre autres au cours du premier semestre de l'année. Pour 2025, nous prévoyons encore six sessions.

Une autre nouveauté de cette nouvelle saison est que tous les enfants ont reçu un t-shirt de l'Esplai.

En ce qui concerne l'équipe de moniteurs, nous avons toujours Carlota comme monitrice principale, qui continuera à diriger l'une des classes, mais nous sommes également accompagnés par Eulàlia, qui nous a rejoint en tant que monitrice principale de la deuxième classe. En outre, Clara et Ernest restent moniteurs de soutien. Ainsi, chaque classe dispose d'un moniteur principal et d'un de soutien, ce qui permet une meilleure dynamisation des activités pendant les séances.

Avec le changement de lieu et d'horaire, nous ne pouvons plus prendre un goûter ensemble à la fin ni offrir un service de bibliothèque, mais nous avons trouvé des alternatives pour continuer à encourager la socialisation. En ce qui concerne le goûter, en face des nouvelles salles de classe se trouve le Parc de Merl, un espace vert où les enfants peuvent continuer à jouer et à profiter de l'extérieur. C'est aussi un endroit où les adultes peuvent bavarder un moment. Quant au service de bibliothèque, les locaux du CCL sont ouverts tous les mercredis après-midi et le service de prêt de livres est ouvert à tous les enfants pour qu'ils puissent profiter de la lecture en catalan.

GRUP EXCURSIONISTA DEL CCL

► Activitat periòdica — Luxemburg

Amb el retorn dels amics Isabel i Nica a Catalunya, el grup excursionista del Centre Català ha perdut una mica d'energia. Malgrat això, abans que els principals impulsors del grup marxessin, es van organitzar tres sortides que van ser molt ben valorades pels participants:

- 18 de febrer: caminada pel Mullerthal, una de les zones més emblemàtiques de Luxemburg, coneguda com la Petita Suïssa. La ruta escollida, la L2 local, va portar els participants a descobrir paisatges plens de roques de formes úniques, boscos frondosos i petits rierols que transmetien una gran tranquil·litat.
- 10 de març: sortida al Raschpétzer, un aqueducte subterrani d'època romana situat a prop de Walferdange. Aquesta excursió va combinar natura i història: una experiència cultural enriquidora que va agradar especialment als amants de l'arqueologia.
- 14 d'abril (Dia de la República): celebració amb una ruta al NaturWanderPark Delux, un itinerari circular de 14,07 km que va començar i acabar a Lieler. Aquest recorregut transfronterer entre Luxemburg i Alemanya va destacar per la seva bellesa paisatgística, amb prats verds, boscos tranquil·los i vistes panoràmiques.

Malgrat la disminució de l'activitat, esperem poder reprendre en el futur aquestes sortides, que han reflectit l'espiritu del grup excursionista: el bon ambient, la companyonia i el gaudi de la natura.



Con el retorno de los amigos Isabel y Nica a Cataluña, el grupo excursionista del Centre Català ha perdido parte de su dinamismo. Con todo, antes de que los principales impulsores del grupo se marcharan, se organizaron tres salidas que fueron muy bien valoradas por los participantes:

- *18 de febrero: caminata por el Mullerthal, una de las zonas más emblemáticas de Luxemburgo, conocida como la Pequeña Suiza. La ruta escogida, la L2 local, llevó a los participantes a descubrir paisajes llenos de rocas de formas únicas, bosques frondosos y pequeños riachuelos que transmitían una gran tranquilidad.*
- *10 de marzo: salida al Raschpétzer, un acueducto subterráneo de época romana cerca de Walferdange. Esta excursión combinó naturaleza e historia: una experiencia cultural enriquecedora que gustó especialmente a los amantes de la arqueología.*
- *14 de abril (Día de la República): celebración con una ruta por el NaturWanderPark Delux, un itinerario de 14,07 km que empezó y acabó en Lieler. Este recorrido transfronterizo entre Luxemburgo y Alemania destacó por su belleza paisajística, con prados verdes, bosques tranquilos y vistas panorámicas.*

A pesar de la menor actividad, esperamos poder retomar en el futuro estas salidas, que han reflejado el espíritu del grupo: un buen ambiente, camaradería y ganas de disfrutar de la naturaleza.

Avec le retour de nos amies Isabel et Nica en Catalogne, le groupe de randonnée du Centre catalan a perdu un peu de son énergie. Cependant, avant le départ des dynamiseurs du groupe, trois sorties ont été organisées, très appréciées par les participants :

- *18 février : promenade dans le Mullerthal, une des régions les plus emblématiques du Luxembourg, surnommée la Petite Suisse. L'itinéraire choisi, le locale L2, a permis aux participants de découvrir des paysages avec des roches aux formes uniques, des forêts luxuriantes et des petits ruisseaux qui procurent une grande tranquillité.*
- *10 mars : excursion au Raschpétzer, un aqueduc souterrain de l'époque romaine près de Walferdange. Cette excursion alliait nature et histoire : une expérience culturelle enrichissante qui a été particulièrement appréciée par les amateurs d'archéologie.*
- *14 avril (Jour de la République) : célébration avec une randonnée à travers le NaturWanderPark Delux, un itinéraire de 14,07 km qui a commencé et s'est terminé à Lieler. Cet itinéraire transfrontalier entre le Luxembourg et l'Allemagne était remarquable par la beauté de ses paysages, avec des prairies vertes, des forêts tranquilles et des vues panoramiques.*

Malgré l'activité réduite du groupe, nous espérons pouvoir reprendre à l'avenir ces sorties qui ont toujours reflété l'esprit du groupe : bonne ambiance, camaraderie et envie de profiter de la nature.



XXXI CICLE DE CINEMA DEL CCL

► 20/01-01/02/2024 — Cinema Utopia

A diferència d'altres edicions, vam començar el nostre XXXI Cicle amb un cap de setmana dedicat al cinema català. Dissabte 20 vam encetar-lo amb l'ambaixador d'Espanya a Luxemburg i la pel·lícula *Creatura* d'Elena Martín, que va triomfar als premis Gaudí atorgats dues setmanes després, i vam continuar diumenge 21 amb la comèdia *Vasil* d'Avelina Prat. La següent projecció va tenir lloc dijous 25 amb el documental de dibuixos animats *They Shot the Piano Player* de Fernando Trueba i Xavier Mariscal. Vam continuar amb dibuixos animats, però d'un estil ben diferent, dissabte 27 de gener amb la tercera part de les aventures de l'arqueòleg Tadeo Jones. Finalment vam cloure el Cicle amb una pel·lícula basada en fets reals, *Mediterráneo*, que vam tenir l'honor de mirar en companyia de la persona que la va inspirar: l'activista badaloní Òscar Camps. Amb ell vam mantenir un debat animat que va tancar de la millor manera possible l'esdeveniment.

La tria de pel·lícules va mostrar la gran varietat del cinema català (dues directores, tres directors, cinc gèneres, quatre llengües) però, sobretot, la seva gran qualitat. El públic, que va oscil·lar entre la vintena i la seixantena d'assistents, no va deixar d'expressar una valoració positiva acabades les projeccions o, en el cas de la pel·lícula infantil, també durant.

A diferencia de otras ediciones, comenzamos nuestro XXXI Ciclo con un fin de semana dedicado al cine catalán. El sábado 20 lo inauguramos con el embajador de España en Luxemburgo y la película Creatura de Elena Martín (que triunfaría en los premios Gaudí dos semanas después), y continuamos el domingo 21 con la comedia Vasil de Avelina Prat. La siguiente proyección tuvo lugar el jueves 25: el documental de dibujos animados They Shot the Piano Player de Fernando Trueba i Xavier Mariscal. Continuamos con dibujos animados, pero de un estilo muy diferente, el sábado 27 de enero con la tercera entrega de las aventuras del arqueólogo Tadeo Jones. Finalmente cerramos el Ciclo con una película basada en hechos reales, Mediterráneo, que tuvimos el honor de ver en compañía de la persona que la inspiró: el activista badalonés Óscar Camps. Con él mantuvimos un debate animado que cerró nuestro Ciclo de la mejor manera posible.

La selección de películas mostró la gran variedad del cine catalán (dos directoras, tres directores, cinco géneros, cuatro lenguas) pero, sobre todo, su gran calidad. El público, que osciló entre los veintimuchos y los sesenta y pocos asistentes, no dejó de expresar su apreciación al terminar las proyecciones o, en el caso de la película infantil, también durante.

Contrairement à d'autres éditions, nous avons commencé notre XXXI Cycle avec un week-end dédié au cinéma catalan. Le samedi 20, nous l'avons ouvert avec l'ambassadeur d'Espagne au Luxembourg et le film *Creatura* d'Elena Martín (qui triomphera aux prix Gaudí deux semaines plus tard), et nous avons continué dimanche 21 avec la comédie *Vasil* d'Avelina Prat. La projection suivante a eu lieu jeudi 25 avec le documentaire musical de dessins animés *They Shot the Piano Player* de Fernando Trueba et Xavier Mariscal. Nous avons continué avec des dessins animés, mais dans un style très différent, samedi 27 janvier, avec la troisième des aventures de l'archéologue Tadeo Jones. Enfin, nous avons clôturé le Cycle avec un film basé sur des événements réels, *Mediterráneo*, que nous avons eu l'honneur de voir en compagnie de la personne qui l'a inspiré : l'activiste catalan Òscar Camps. Avec lui, nous avons eu un débat animé qui a mis fin à notre cycle de la meilleure façon possible.

La sélection des films a montré la grande variété du cinéma catalan (deux réalisatrices, trois réalisateurs, cinq genres, quatre langues) mais surtout sa grande qualité. Le public, qui variait entre vingt et soixante-six participants, n'a pas manqué d'exprimer son appréciation à la fin des projections ou, dans le cas du film pour enfants, aussi pendant.



ASSEMBLEA GENERAL

► 28/01/2024 — Local del CCL

L'assemblea de 2024 va compartir algunes característiques amb la de 2023. Primer, que vam poder convocar-la al gener; segon, que va comptar amb un bon nombre d'assistents; i tercer i més important, que el *brunch* va ser molt ben rebut.

El president va presentar els comptes (el balanç econòmic de 2023 i els pressupostos per a 2024), que van ser aprovats sense oposició i amb poques preguntes. En Màxim, membre de la junta, va detallar una proposta de modificació dels estatuts, que es va aprovar per unanimitat. També va

repassar les activitats de l'any 2023. La Montse, la vicepresidenta, va exposar les activitats previstes per a 2024. Finalment, un altre membre de la junta, en Ramiro, va descriure la reforma de la cuina i els nous projectes gastronòmics.

Els nombrosos assistents van estar conformes amb totes les propostes i hi van votar a favor per unanimitat. No hi va haver gaires preguntes, tanmateix. Segurament es tractava d'un senyal de conformitat amb el desenvolupament de l'assemblea... o potser del desig de tastar l'esmorzar-dinar.



La asamblea de 2024 compartió algunas características con la de 2023. Primero, que pudimos convocarla en enero; segundo, que contó con un buen número de asistentes; y tercero y más importante, que el brunch fue bien recibido.

El presidente presentó las cuentas (el balance económico de 2023 y los presupuestos para 2024), que fueron aprobados sin oposición y con pocas preguntas. Màxim, miembro de la junta, detalló una propuesta de modificación de los estatutos, que se aprobó por unanimidad. También recorrió las actividades del año 2023. Montse, la vicepresidenta, expuso las actividades previstas para 2024. Finalmente, otro miembro de la junta, Ramiro, describió la reforma de la cocina y los nuevos proyectos gastronómicos.

Los numerosos asistentes estuvieron conformes con todas las propuestas y votaron a favor por unanimidad. Sin embargo, no hubo demasiadas preguntas. Seguramente era un mensaje de conformidad con el desarrollo de la asamblea... o quizás la voluntad de saborear el almuerzo.



L'assemblée de 2024 a partagé certaines caractéristiques avec celle de 2023. Premièrement, nous avons pu la convoquer en janvier ; deuxièmement, il y avait un bon nombre de participants ; et troisièmement et plus important, le brunch a été bien apprécié.

Le président a présenté les comptes (le bilan 2023 et le budget 2024), qui ont été approuvés sans opposition et avec peu de questions. Màxim, membre du Conseil de direction, a détaillé une proposition de modification des statuts, qui a été approuvée à l'unanimité. Il a également parcouru

les activités de 2023. Montse, la vice-présidente, a présenté les activités prévues pour 2024. Enfin, un autre membre du conseil d'administration, Ramiro, a décrit la réforme de la cuisine et les nouveaux projets gastronomiques.

Les nombreux participants ont été d'accord avec toutes les propositions et ont voté pour. Cependant, il n'y avait pas trop de questions. Sans doute, il s'agissait d'une expression de conformité avec le déroulement de l'assemblée... ou peut-être du désir de passer au déjeuner.

PROJECCIÓ DELS PREMIS VOC

► 29/03/2024 — Local del CCL

Creiem que el cinema és una de les expressions culturals que més atreuen i que més fàcilment poden arribar a tothom i, amb aquest esperit, vam participar un any més en el festival de curtmetratges VOC que, organitzat per Òmnium Cultural, recull els millors curtmetratges en català de la temporada: històries locals i universals explicades en la nostra llengua.

El 29 de febrer, després de les classes de català, vam projectar els sis curtmetratges de la sessió 2 al nostre local. Els assistents vam poder votar el nostre favorit. Val a dir que la varietat de gèneres, del documental al drama passant fins i tot pel terror (*Toca fusta*, sobre un tió de Nadal força sanguinari, no va deixar indiferent ningú), va fer la tria força interessant.

Finalment, la vintena d'assistents (entre ells els alumnes del curs de català, satisfets d'haver vist cinema en aquesta llengua a Luxemburg) va escollir, per ampla majoria, el curtmetratge *El tren de l'alegria* com a obra guanyadora. Així doncs, es van transmetre els vots del Centre Català de Luxemburg a l'organització per al recompte total.

A part de mirar plegats les obres, la tertúlia i l'intercanvi d'opinions entre els assistents van fer que el vespre acabés com sempre amb un molt bon ambient i amb ganes de continuar programant activitats i trobades. És a dir, l'any vinent hi tornarem.

Creemos que el cine es una de las expresiones culturales que más atraen y que más fácilmente pueden llegar a todo el mundo y, con este espíritu, participamos un año más en el festival de cortometrajes VOC que, organizado por Òmnium Cultural, recoge los mejores cortometrajes en catalán de la temporada: historias locales y universales explicadas en esta lengua.

*El 29 de febrero, después de las clases de catalán, proyectamos los seis cortometrajes de la sesión 2 en nuestro local. Los asistentes pudimos votar nuestro favorito. Hay que decir que la variedad de géneros, desde el documental al drama pasando por el terror (*Toca fusta*, sobre un tió de Navidad bastante sanguinario, no dejó indiferente a nadie), dotó de interés la elección.*

*Finalmente, la veintena de asistentes (entre ellos los alumnos del curso de catalán, satisfechos de ver cine en esta lengua en Luxemburgo) escogió, por amplia mayoría, el cortometraje *El tren de l'alegria* como obra ganadora y así se comunicó a la organización para el recuento total.*

Aparte del visionado de las obras, la tertulia y el intercambio de opiniones entre los asistentes hicieron que la velada acabara con un muy buen ambiente y con ganas de seguir programando actividades y encuentros.

Nous pensons que le cinéma est l'une des expressions culturelles les plus attrayantes et les plus accessibles à tous et, dans cet esprit, nous avons participé une fois de plus au festival de courts métrages VOC, organisé par Òmnium Cultural, qui rassemble les meilleurs courts métrages en catalan de la saison : des histoires locales et universelles racontées dans cette langue.

Le 29 février, après les cours de catalan, nous avons projeté les six courts métrages de la session 2 dans nos locaux. Nous avons pu voter pour notre préféré. Il faut dire que la variété des genres, du documentaire au drame en passant par l'horreur (*Toca fusta*, sur un tió de Noël plutôt sanguinaire, n'a laissé personne indifférent), a rendu le choix intéressant.

Au final, la vingtaine de participants (dont les étudiants du cours de catalan, satisfaits de voir des films en catalan au Luxembourg) a choisi, à une large majorité, le court métrage *El tren de l'alegria* comme gagnant, ce qui a été communiqué aux organisateurs pour le décompte final.

Outre le visionnage des films, la discussion et l'échange d'opinions entre les participants ont permis de clôturer la soirée dans une très bonne ambiance et avec l'envie de continuer à programmer des activités et des rencontres.



CONFERÈNCIA SOBRE EL BANDOLERISME CATALÀ

► 9/03/2024 — Local del CCL



El 9 de març vam acollir una conferència de Ricard Dilmé, dibujant i divulgador especialitzat en Joan de Serrallonga, figura central del bandolerisme català. L'activitat, amb una trentena d'assistents, va oferir una visió detallada sobre aquest fenomen històric.

Dilmé va centrar-se en la figura de Joan Sala i Ferrer, més conegut com a Joan de Serrallonga, símbol de la lluita contra la injustícia de l'època (segles XVI i XVII). A través de la seva experiència com a il·lustrador i investigador, l'autor va explorar les llegendes i les realitats històriques al voltant del personatge i en va aportar una perspectiva renovada.

El moment culminant va ser la presentació del seu llibre Serrallonga: biografia inèdita, que ofereix una nova aproximació al bandolerisme català. Dilmé va explicar el procés de recerca i els descobriments destacats que han donat forma a l'obra.

Al final de la conferència, els assistents van participar en un debat amb l'autor. Es van plantejar preguntes sobre les llegendes de Serrallonga, l'evolució del bandolerisme i com Dilmé ha fet que aquestes històries siguin accessibles al públic. Com a cloenda, vam servir un pa amb tomàquet, que va fomentar la conversa i la reflexió sobre el tema.

El 9 de marzo acogimos una conferencia de Ricard Dilmé, dibujante y divulgador especializado en Joan de Serrallonga, figura central del bandolerismo catalán. La actividad, con una treintena de asistentes, ofreció una visión detallada sobre este fenómeno histórico.

Dilmé se centró en la figura de Joan Sala i Ferrer, más conocido como Joan de Serrallonga, símbolo de la lucha contra la injusticia de la época (siglos XVI y XVII). A través de su experiencia como ilustrador e investigador, el autor exploró las leyendas y las realidades históricas que rodean al personaje y aportó una perspectiva renovada.

El momento culminante fue la presentación de su libro Serrallonga: biografía inédita, que ofrece una nueva aproximación al bandolerismo catalán. Dilmé explicó el proceso de investigación y los descubrimientos destacados que han dado forma a la obra.

Al final de la conferencia, los asistentes participaron en un debate con el autor. Se plantearon preguntas sobre las leyendas de Serrallonga, la evolución del bandolerismo y de qué manera consiguió Dilmé que estas historias sean accesibles para el público. Como cierre, servimos un pan con tomate, que fomentó la conversación y la reflexión sobre el tema de la velada.

Le 9 mars, nous avons accueilli une conférence de Ricard Dilmé, dessinateur et spécialiste en Joan de Serrallonga, figure centrale du banditisme catalan. L'activité, à laquelle ont assisté une trentaine de personnes, a permis de faire un tour d'horizon détaillé de ce phénomène historique.

Dilmé s'est concentrée sur la figure de Joan Sala i Ferrer, plus connu sous le nom de Joan de Serrallonga, symbole de la lutte contre l'injustice de l'époque (XVIe et XVIIe siècles). Grâce à son expérience d'illustrateur et de chercheur, l'auteur a exploré les légendes et les réalités historiques qui entourent le personnage et a apporté un regard neuf.

La présentation de son livre *Serrallonga : biografia inèdita*, qui offre une nouvelle approche du banditisme catalan, a constitué le grand moment de l'événement. Dilmé a expliqué le processus de recherche et les grandes découvertes qui ont façonné l'ouvrage.

À la fin de la conférence, le public a participé à un débat avec l'auteur. Des questions ont été posées sur les légendes de Serrallonga, l'évolution du banditisme et la manière dont Dilmé a réussi à rendre ces histoires accessibles au public. Pour terminer, nous avons servi du pain à la tomate, qui a encouragé la conversation et la réflexion sur le thème de la soirée.



CALÇOTADA I CONCERT ALIDÉ SANS

► 17/03/2024 — Sala de festes de la Fanfarre Keispelt-Meispelt



Al març va arribar un dels esdeveniments més esperats de l'any, la Calçotada. No vam superar el rècord de participants del 2023 però hi vam quedar ben a prop. En cap moment es va notar que hi hagués menys gent, l'ambient i els decibels eren els de sempre. Tot va funcionar perfectament gràcies, un any més, als voluntaris i a l'associació KREA, que ens van donar un cop de mà. La canalla va xalar amb el tractor inflable i tots plegats vam gaudir del menjar: els calçots, les

suculentes botifarres, les costelles de xai, els postres variats... a banda del vi i el cava amb què els adults ho vam regar tot.

Com a fi de festa, l'Alidé Sans ens va oferir un concert breu però intens. Era un deute que teníem amb la cantant aranesa perquè la COVID va frustrar una actuació que havíem programat el 2020. Una cop més, va demostrar la seva gran qualitat i domini dels escenaris amb un repertori que va incloure el seu nou disc, alguns dels seus treballs anteriors i un parell de cançons tradicionals.

Finalment hem de dir que vam tenir més sort amb el temps que l'any passat: la pluja no es va presentar fins les cinc de la tarda, quan els últims convidats marxaven i els voluntaris acabaven de recollir.



En marzo llegó uno de los acontecimientos más esperados del año: la Calçotada. No superamos el récord de participantes de 2023, pero quedamos muy cerca. En ningún momento se notó que hubiera menos gente, el ambiente y los decibelios eran los de siempre. Todo funcionó perfectamente gracias a los numerosos voluntarios y a la ayuda de la asociación KREA. Los niños y niñas disfrutaron del tractor hinchable y todos juntos disfrutamos de la comida: calçots, succulentas botifarres, costillas de cordero, postres variados... así como del vino y el cava con que los adultos lo regaron todo.

Como fin de fiesta, Alidé Sans nos ofreció un concierto breve pero intenso. Era una deuda que teníamos con la cantante aranesa, porque la COVID frustró una actuación que habíamos programado en 2020. Una vez más, demostró su gran calidad y su dominio de los escenarios con un repertorio que incluyó su nuevo disco, algunos de sus trabajos anteriores y canciones tradicionales.

Finalmente cabe señalar que tuvimos más suerte con el tiempo que el año pasado: la lluvia no se presentó hasta las cinco de la tarde, cuando los más remolones se marchaban a casa y los voluntarios terminaban de recoger.



Un dimanche de mars a eu lieu l'un des événements les plus attendus de l'année: la *Calçotada*. Nous n'avons pas battu le record de participants de 2023, mais on y était très proches. En fait, personne n'a remarqué qu'il y avait moins de gens, parce que l'atmosphère et les décibels étaient les habituels. Et tout a fonctionné parfaitement grâce à nos nombreux bénévoles et au soutien de l'association locale KREA. Les enfants ont apprécié le tracteur gonflable et enfants et adultes ont savouré les délicieux *calçots*, les succulentes saucisses et côtes d'agneau, les différents desserts... ainsi que le vin et le cava avec lesquels nous avons tout arrosé.

À la fin de la fête, Alidé Sans nous a

offert un concert bref mais intense. C'était une dette que nous avions envers la chanteuse du Val d'Aran, car la COVID avait frustré son concert programmé en 2020. Une fois de plus, elle a démontré sa grande qualité et sa maîtrise des scènes avec un répertoire qui comprenait son nouvel album, certaines de ses œuvres précédentes et des chansons traditionnelles.

Enfin, il faut signaler que nous avons eu plus de chance avec la météo que l'année précédente : la pluie ne s'est présentée qu'à cinq heures de l'après-midi, lorsque les derniers rentraient chez eux et nos bénévoles finissaient de ramasser.

CONFERÈNCIA SOBRE L'EVOLUCIÓ DEMOGRÀFICA A LUXEMBURG

► 21/03/2024 — Local del CCL

Dijous 21 de març, el Centre Català de Luxemburg va organitzar al local una conferència amb el títol «L'evolució demogràfica a Luxemburg: un país amb un creixement exponencial de la població. Quines noves necessitats crea aquesta situació? S'hi està respondent?».

Per al CCL és important facilitar informació sobre la realitat del país que ens acull i amb aquesta conferència volíem explicar detalladament les realitats demogràfiques i les dinàmiques migratòries. En els darrers cinc anys Luxemburg ha vist arribar més de cent mil nous habitants procedents de països de la Unió Europea en un 80 %. El primer de gener de 2023 el país tenia 660.809 habitants és a dir, 15.412 més que un any abans. De fet, des de 1981, la població luxemburguesa ha augmentat en un 81 %.

Les persones amb una nacionalitat no luxemburguesa han passat del 26,3 % el 1981 al 47,4 % al 2023. La piràmide d'edat també ha canviat els darrers anys, els joves de 0 a 19 anys disminueixen, mentre que la franja de 40 a 64 anys i els majors de 80 anys augmenten. Com a curiositat, més de 127.000 luxemburguesos viuen fora de Luxemburg, 167 dels quals a Catalunya.

Vam explicar que la població espanyola enregistrada al consolat ha passat de 4.161 el 2013 a 7.940 el 2023 (augment del 91 %) i que la comunitat catalana enregistrada al consolat ha passat de 452 el 2013 a 1.048 el 2023 (augment del 148 %). Vam examinar i explicar les previsions demogràfiques per als propers anys al país.

Creiem que val la pena intentar saber una mica més sobre la realitat del país que ens acull i, de fet, segurament farem altres conferències sobre temes similars.

Com a expert en el tema vam poder comptar amb l'Antoni Montserrat Moliner (responsable d'estudis demogràfics de la Plateforme Immigration Intégration Luxembourg asbl i vocal d'Anàlisis i Estudis de la FIEC).

El jueves 21 de marzo, el Centre Català de Luxemburgo organizó una conferencia sobre la evolución demográfica del país, su crecimiento y las nuevas necesidades que crea esta situación.

Para el CCL es importante informar sobre la realidad del país que nos acoge y con esta conferencia queríamos explicar en detalle sus realidades demográficas y dinámicas migratorias. En los últimos cinco años, Luxemburgo ha visto llegar a más de cien mil nuevos habitantes, procedentes de países de la Unión Europea en un 80 %. A 1 de enero de 2023, el país tenía 660.809 habitantes, es decir, 15.412 más que un año antes. De hecho, desde 1981, la población luxemburguesa ha aumentado en un 81 %.

Las personas con nacionalidad no luxemburguesa han pasado del 26,3 % en 1981 al 47,4 % al 2023. La pirámide de edad también ha cambiado en los últimos años: los jóvenes de 0 a 19 años disminuyen, mientras que los de 40 a 64 años y los mayores de 80 aumentan. Como curiosidad, más de 127.000 luxemburgueses viven fuera de Luxemburgo, 167 de ellos en Cataluña.

Explicamos que la población española inscrita en el consulado ha pasado de 4.161 en 2013 a 7.940 en 2023 (un aumento del 91 %) y que la comunidad catalana inscrita en el consulado ha pasado de 452 en 2013 a 1.048 en 2023 (un aumento del 148 %). Asimismo, examinamos y explicamos las previsiones demográficas para los próximos años en el país. Creemos que merece la pena intentar saber algo más sobre la realidad del país que nos acoge y seguramente presentaremos otras conferencias sobre temas similares.

Como experto en el tema pudimos contar con Antoni Montserrat Moliner (responsable de estudios demográficos de Plateforme Immigration Intégration Luxembourg asbl y vocal de Análisis y Estudios de la FIEC).

Le Centre catalan de Luxembourg a organisé une conférence sur la nouvelle Constitution luxembourgeoise. Dans les semaines précédentes, tous les habitants du Grand-Duché ont trouvé dans leur boîte aux lettres un exemplaire trilingue de la nouvelle Constitution, qui est entrée en vigueur le 1er juillet 2023. Il peut être surprenant qu'au Luxembourg il soit fait par le biais d'une commission de révision constitutionnelle où la plupart des partis étaient présents, sans l'intervention des tribunaux supérieurs et avec l'accord du chef de l'Etat. Ce qui est peut-être plus surprenant, c'est qu'il n'y ait pas eu de référendum.

Partant du principe que l'information sur la nouvelle Constitution n'était pas encore parvenue à la communauté catalane, nous avons estimé qu'il était notre devoir envers notre pays d'accueillir d'expliquer ce processus et la manière dont il pouvait nous affecter.

Le débat, très suivi et participatif, a porté sur la manière dont s'est déroulé la révision constitutionnelle. Nous avons également rendu compte du contenu de la nouvelle Constitution, qui comporte des nouveautés importantes sur certains points : comment fonctionnera le modèle trilingue du pays ?, comment la presque moitié de la population qui n'a pas la nationalité luxembourgeoise sera-t-elle impliquée dans la participation politique ?, quelles seront désormais les compétences des conseils communaux ?, comment des initiatives populaires de révision législative ou constitutionnelle pourront-elles être proposées ?, et comment la nouvelle Constitution sera-t-elle mise en œuvre ?

L'introduction à l'histoire constitutionnelle du Grand-Duché et aux changements introduits a été faite par un de nos membres, Antoni Montserrat Moliner. Très au fait de la question, il a participé au débat constitutionnel depuis le monde associatif luxembourgeois.

CURS SOBRE FOTOGRAFIA

► 15/04/2024 — Local del CCL

Un dilluns després de vacances vam organitzar un curs sobre fotografia amb l'amic Carles Domènec, periodista i fotògraf. De seguida vam veure que el tema era interessant: en un dia de molt mal temps -després d'un parèntesi de bonança- unes 25 persones van acudir al local. Algunes d'elles duien una càmera sota el braç, amb l'esperança que el curs inclogués exercicis. Durant més d'una hora en Carles ens va parlar, apassionat i didàctic, de les combinacions infinites que permeten les característiques més bàsiques de la tècnica fotogràfica: l'exposició, la lent i la sensibilitat. Va il·lustrar-les amb exemples de diferents àmbits (periodisme, art, publicitat) que mostraven el resultat de respectar les regles i, sobretot, el de saltar-se-les. També va recórrer a l'autoritat, és a dir, als grans fotògrafs. D'aquesta manera vam poder admirar obres d'autors com August Sander, Tony Vaccaro, Henri Cartier-Bresson, Robert Frank, Martin Parr, Bruce Gilden, Txema Salvans, Lúa Ribeira o Cristina García Rodero, entre molts altres.

El públic tenia moltes preguntes a fer i va aprofitar el sopar posterior per fer-les, perquè se'n va fer una mica tard. Els presents, a més, van reclamar una segona sessió, aquesta vegada sí amb exercicis pràctics.

Un lunes tras las vacaciones organizamos un curso sobre fotografía con el amigo Carles Domènec, periodista y fotógrafo. Enseguida vimos que el tema era interesante: en un día de muy mal tiempo, acudieron unas 25 personas. Algunas de ellas llevaban una cámara bajo el brazo, con la esperanza de que el curso incluyera ejercicios. Durante más de una hora Carles nos habló, apasionada y didácticamente, de las combinaciones infinitas que permiten las características más básicas de la técnica fotográfica: la exposición, la lente y la sensibilidad. Las ilustró con ejemplos de diferentes ámbitos (periodismo, arte, publicidad) que mostraban el resultado de respetar las reglas y el de saltárselas. También recurrió al argumento de autoridad, es decir, a los grandes fotógrafos. De este modo pudimos admirar obras de autores como August Sander, Tony Vaccaro, Henri Cartier-Bresson, Robert Frank, Martin Parr, Bruce Gilden, Txema Salvans, Lúa Ribeira o Cristina García Rodero, entre otros.

El público tenía muchas preguntas y aprovechó la cena posterior para plantearlas. Además, los presentes reclamaron una segunda sesión, esta vez sí con ejercicios prácticos.



Un lundi après les vacances, nous avons organisé un cours de photographie avec notre ami Carles Domènec, journaliste et photographe. Nous avons tout de suite vu que le sujet était intéressant : par un jour de très mauvais temps, quelque 25 personnes étaient présentes. Certaines d'entre elles avaient un appareil photo sous le bras, dans l'espoir que le cours comporterait des exercices. Pendant plus d'une heure, Carles nous a parlé, de manière passionnée et didactique, des combinaisons infinies que l'on peut obtenir à partir des caractéristiques élémentaires de la technique photographique : l'exposition, l'objectif et la sensibilité. Il les a illustrées par des exemples tirés de différents domaines (journalisme, art, publicité) qui montraient le résultat de leur transgression. Il a également utilisé l'argument d'autorité, à savoir, les grands photographes. Nous avons ainsi pu admirer des œuvres d'auteurs tels qu'August Sander, Tony Vaccaro, Henri Cartier-Bresson, Robert Frank, Martin Parr, Bruce Gilden, Txema Salvans, Lúa Ribeira et Cristina García Rodero, entre autres.

Le public avait de nombreuses questions et a profité du dîner pour les poser. De plus, les présents ont exigé une deuxième session, cette fois-ci avec des exercices pratiques.



SANT JORDI

► 23/04/2024 — Local del CCL

Dimarts 23 vam celebrar Sant Jordi obrint una parada de llibres i roses al local. En ser un dia feiner, només vam poder obrir a la tarda i el públic no va poder ser tan matiner com l'any passat, quan Sant Jordi va caure en diumenge. De tota manera, l'ambient al local va ser excel·lent: ens van venir a veure molts amics i alguns curiosos, atrets pel xivarri i, segurament, també per les roses, esponeroses i roges. No sorprèn, doncs, que les vendes fossin bones i ens ho passéssim d'allò més bé.

D'altra banda, la tarda va servir per presentar set noves versions del nostre llibre *La llegenda de Sant Jordi*. En concret, era el primer cop que els lectors podien fullejar-lo o adquirir-lo en bielorús, eslovè, galleg, lituà, maia, polonès i ucraïnès. Repetim el nostre agraiement als traductors i traductores que ens han permès arribar a les 27 llengües (inclosa la catalana). A més, les versions catalana, castellana i maia van ser la base d'un programa especial de RAB Ràdio el divendres 26 d'abril.

Finalment, Jelena Bulić, en representació del jurat, va anunciar el guanyador del concurs literari de Sant Jordi. Repetint l'èxit de 2020 i 2021, l'escollit va ser Anton Marco amb el relat (llarg) "Exèquies naturals". Malauradament, la categoria de relat curt va haver de quedar deserta.

Diumentge 28, Dia de la Catalunya Exterior, un jurat internacional va anunciar el premi al millor relat dels casals d'Europa. Els guanyadors van ser "Quan penso en el meu pare" (breu) de Claudi Lacauste (Tolosa de Llenguadoc) i "La rondalla de l'àvia o l'Os Alzinat contra els EUA" de Ferran Roig (Lausana).



El martes 23 celebramos Sant Jordi abriendo un puesto de libros y rosas en el local. Al ser día laborable, solo pudimos abrir por la tarde y el público no pudo venir tan temprano como en 2023, en domingo. De todas maneras, el ambiente fue excelente: vinieron a visitarnos muchos amigos y algunos curiosos, atraídos por el bullicio y, seguramente, también por las rosas, hermosas y rojas. No sorprende, pues, que las ventas fueran buenas y nos divirtiéramos.

Por otro lado, la tarde sirvió para presentar siete nuevas versiones de nuestro libro La llegenda de Sant Jordi. En concreto, era la primera vez que los lectores podían hojearlo o adquirirlo en bielorruso, esloveno, gallego, lituano, maya, polaco y ucraniano. Repetimos aquí nuestro agradecimiento a los traductores que nos han permitido llegar a las 27 lenguas (incluida la catalana). Además, las versiones catalana, castellana y maya fueron la base de un programa especial de RAB Ràdio el viernes 26 de abril.

Finalmente, Jelena Bulić, en representación del jurado, anunció el ganador del concurso literario. Repitiendo el éxito de 2020 y 2021, el escogido fue Anton Marco con el relato (largo) "Exequies naturales". Por desgracia, la categoría de relato corto tuvo que quedar desierta.

El domingo 28, Dia de la Catalunya Exterior, un jurado internacional anunció el premio al mejor relato de los casales de Europa. Los ganadores fueron "Quan penso en el meu pare" (breve) de Claudio Lacauste (Toulouse) y "La rondalla de l'àvia o l'Os Alzinat contra els EUA" de Ferran Roig (Lausana).

Mardi 23, nous avons célébré la Saint Jordi en ouvrant un stand de livres et de roses dans nos locaux. Comme c'était un jour ouvrable, nous n'avons pu ouvrir que l'après-midi et le public n'est pas venu à la première heure. Quo qu'il en soit, l'ambiance était excellente : de nombreux amis et quelques curieux sont venus nous rendre visite, attirés par la présence des gens et, sans doute, aussi par celle des belles roses rouges. Sans surprise, les ventes ont été bonnes et nous avons passé un bon moment.

D'autre part, pendant l'après-midi nous avons présenté sept nouvelles versions de notre livre *La llegenda de Sant Jordi*. C'était la première fois que les lecteurs pouvaient le feuilleter ou l'acheter en biélorusse, slovène, galicien, lituanien, maya, polonais ou ukrainien. Nous renouvelons ici nos remerciements aux traducteurs qui nous ont permis d'atteindre les 27 langues. En outre, les versions catalane, espagnole et maya ont servi de base à une émission spéciale diffusée sur RAB Ràdio le vendredi 26 avril.

Enfin, Jelena Bulić, représentant le jury, a annoncé le lauréat du concours littéraire. Tout comme en 2020 et 2021, le vainqueur a été Anton Marco avec la nouvelle (longue) « Exequies naturelles ». Malheureusement le prix de l'autre catégorie a été déclaré nul.

Dimanche 28, jour de la Catalogne extérieure, un jury international a annoncé le prix de la meilleure nouvelle des associations de catalans en Europe. Les lauréats sont « Quan penso en el meu pare » (courte) de Claudio Lacauste (Toulouse) et « La rondalla de l'àvia o l'Os Alzinat contre els EUA » de Ferran Roig (Lausanne).



PRINTEMPS DES POÈTES AMB RAQUEL CASAS

► 26-28/04/2024 — Printemps des poètes - Kulturfabrik, Neimënster, galeria Simoncini

Pocs dies després de Sant Jordi, el cap de setmana del 26 al 28 d'abril, es va celebrar el Printemps des Poètes. Fidel reflex de la realitat luxemburguesa, es tracta d'un festival en diverses llengües, representades per dotze poetes de diferents orígens. Es va desenvolupar en els tres escenaris habituals: la Kulturfabrik, neimënster i la galeria Simoncini. Totes tres seus van acollir un públic nombrós. Cal destacar la gran nit de la poesia de dissabte al vespre a neimënster, on es van aplegar unes dues-centes persones (cinquanta de les quals van aguantar fins al final, a dos quarts de dotze). Va ser una edició de gran qualitat, tant pels poetes, com per la música (divendres, Napoléon Gold i Maxime Bender; dissabte, la violoncel·lista hispano-luxemburguesa Beatriz Jiménez).

Per part catalana, vam comptar amb la poeta Raquel Casas Agustí, que dissabte al vespre i diumenge al matí, va recitar textos dels seus llibres *Contracció*, *Vessar el càntir*, *Estimar Nick Camen* i *La dona bilingüe*. La seva poesia, que se centra en la sonoritat de les paraules però sense renunciar a descriure la vida quotidiana des d'una perspectiva imprevista convocant imatges evocadores, va tenir molt d'èxit entre el públic i els altres poetes convidats.



Pocos días después de Sant Jordi, el fin de semana del 26 al 28 de abril, se celebró el Printemps des Poètes. Fiel reflejo de la realidad luxemburguesa, se trata de un festival en varias lenguas, representadas por doce poetas de diferentes orígenes. Se desarrolló en los tres escenarios habituales: la Kulturfabrik, neimënster y la galería Simoncini. Las tres sedes acogieron un numeroso público, en especial neimënster para su gran noche de la poesía del sábado por la noche, que reunió a unas doscientas personas (cincuenta de las cuales aguantaron hasta el final). Fue una edición de gran calidad, tanto por los poetas, como por la música (el viernes con Napoléon Gold y Maxime Bender; el sábado con la violonchelista hispano-luxemburguesa Beatriz Jiménez).

Por parte catalana, contamos con la poeta Raquel Casas quien, el sábado y el domingo, leyó textos de sus libros Contracció, Vessar el càntir, Estimar Nick Camen y La dona bilingüe. Su poesía, que se centra en la sonoridad de las palabras, pero sin renunciar a describir la vida cotidiana desde una perspectiva imprevista convocando imágenes evocadoras, tuvo mucho éxito entre el público y los poetas invitados.

Quelques jours après la Saint Jordi, le week-end du 26 au 28 avril, s'est tenu le Printemps des poètes. Véritable reflet de la réalité luxembourgeoise, il s'agit d'un festival en plusieurs langues, présentées par douze poètes d'origines diverses. Il s'est déroulé dans les trois lieux habituels : la Kulturfabrik, neimënster et la galerie Simoncini. Les trois lieux ont accueilli un public nombreux, notamment le centre culturel du Grund, qui a rassemblé quelque deux cents personnes (dont cinquante sont restées jusqu'à la fin) pour la Grande nuit de la poésie. C'était une édition de haut niveau, tant pour les poètes que pour la musique (le vendredi avec Napoléon Gold et Maxime Bender ; le samedi avec la violoncelliste hispano-luxembourgeoise Beatriz Jiménez).

Du côté catalan, la poétesse Raquel Casas, qui, lors des récitals de samedi et de dimanche, a lu des textes tirés de ses livres *Contracció*, *Vessar el càntir*, *Estimar Nick Camen* et *La dona bilingüe*. Sa poésie, qui met l'accent sur la sonorité des mots, mais sans renoncer à décrire la vie quotidienne d'un point de vue imprévu en convoquant des images évocatrices, a été célébrée tant par le public comme par les poètes invités.

CONCERT ESCOLANIA DE MONTSERRAT

► 23/05/2024 — Catedral de Luxemburg

Tot i que aquesta activitat no va ser iniciativa nostra sinó de l'Ambaixada d'Espanya a Luxemburg, sí que hi vam col·laborar activament. Evidentment, com que no sempre es té l'oportunitat d'escoltar l'Escolania de Montserrat a Luxemburg, vam pensar que era molt important participar en l'organització d'aquest esdeveniment. El fet que l'ambaixador actual sigui català i una persona molt propera ens permet tenir-hi un tracte cordial. L'Escolania va actuar en un marc incomparable, la Catedral de Luxemburg, i ens va permetre escoltar en directe aquestes magnífiques veus. El concert va ser, com s'esperava, un gran èxit, amb una catedral pràcticament plena amb un públic que va mostrar haver valorat i admirat el recital.



Si bien esta actividad no surgió de nuestra iniciativa, sino de la Embajada de España en Luxemburgo, sí contó con nuestra colaboración activa. Claramente, ya que no se presenta cada día la oportunidad de escuchar a uno de los mejores coros del mundo en Luxemburgo, pensamos que era importantísimo participar en la organización de este concierto. El hecho de que el actual embajador sea catalán y una persona cercana nos permite tener un trato cordial con él. La Escolania de Montserrat actuó en un marco incomparable, la Catedral de Luxemburgo, y nos permitió escuchar en directo estas magníficas voces. El recital fue, como se esperaba, un gran éxito, con una catedral prácticamente llena con un público que mostro su aprecio y admiración.

Bien que cette activité ne soit pas née de notre initiative, mais de celle de l'ambassade d'Espagne au Luxembourg, elle a bénéficié de notre collaboration active. En effet, l'opportunité d'écouter l'un des meilleurs choeurs du monde à Luxembourg ne se présentant pas tous les jours, il nous a semblé très important de participer à l'organisation de cet événement. Le fait que l'ambassadeur actuel soit catalan et qu'il nous soit proche nous permet d'y avoir une entente cordiale. L'Escolania de Montserrat s'est produite dans un cadre incomparable, la Cathédrale de Luxembourg, et nous a permis d'écouter en direct ces voix magnifiques. Le récital a été, comme prévu, un grand succès, la cathédrale étant pratiquement pleine et le public manifestant son appréciation et son admiration.



ACTUACIÓ CASTELLERA XIQUETS DE TARRAGONA

► 1/06/2024 — Place d'Armes

Després de negociar amb les autoritats locals i de dissenyar i completar una operació logística complexa, dissabte 1 de juny vam poder celebrar una jornada castellera a la Place d'Armes de Luxemburg. Uns dos-cents Xiquets de Tarragona, vinguts expressament des de Catalunya en avions i autobusos, ens van presentar una actuació de bon nivell. Dissabte a la una van carregar i descarregar el tres, el quatre i el cinc de set, tots ells d'excel·lent presència. A més, es van acomiadar amb un vano de cinc perfectament executat.

Feia molts anys que no vèiem castells a Luxemburg (la darrera actuació es remuntava a l'agost del 2009) i es va notar: un nombrós públic va acudir a la convocatòria i no es va deixar perdre cap detall. De fet, tot i que el públic superava en nombre els castellers, va

costar trobar voluntaris que s'afegissin a la pinya. Entre els assistents, periodistes locals que es van fer ressò de la presència de les «piràmides humanes» (com en diuen ells) a la plaça central de la ciutat.

L'endemà, alguns voluntaris del Centre van acompañar els Xiquets a una visita guiada de la ciutat. La van aprofitar per descobrir més coses sobre Luxemburg i també per dreçar pilars a llocs emblemàtics de la ciutat (el pati de neimënster, per exemple). En van sortir unes fotografies espectaculars.

En resum, l'activitat més multitudinària de l'any. Un èxit total que va comptar amb la col·laboració de molts voluntaris, començant pels propis Xiquets, i de les administracions, tant catalanes com luxemburgueses.



Después de negociar con las autoridades locales y de diseñar y completar una operación logística compleja, el sábado 1 de junio pudimos celebrar una jornada castellera en la Place d'Armes de Luxemburgo. Unos doscientos Xiquets de Tarragona, venidos expresamente desde Cataluña en aviones y autobuses, nos presentaron una actuación de buen nivel. El sábado a la una del mediodía completaron el tres, el cuatro y el cinco de siete, todos ellos de excelente presencia. Además, se despidieron con un vano de cinco (dos pilares de cuatro y uno de cinco) perfectamente ejecutado.

Hacía muchos años que no veíamos castillos en Luxemburgo (la última actuación se remontaba a agosto de 2009) y se notó: un numeroso público acudió a la convocatoria y no se dejó perder ningún detalle. De hecho, si bien el público superaba en número a los castellers, costó encontrar voluntarios que se añadieran a la pinya. Entre los asistentes, algunos periodistas locales que se hicieron eco de la presencia de las «pirámides humanas» en la plaza central de la ciudad.

Al día siguiente, algunos voluntarios del Centre acompañaron a los Xiquets a una visita guiada de la ciudad. La aprovecharon para descubrir más cosas sobre Luxemburgo y también para erigir pilares en lugares emblemáticos de la ciudad (el patio de neimënster, por ejemplo). Así obtuvieron unas fotografías espectaculares.

En resumen, la actividad más multitudinaria del año. Un éxito total que contó con la colaboración de muchos voluntarios, empezando por los propios Xiquets, y de las administraciones, tanto catalanas como luxemburguesas.



Après avoir négocié avec les autorités locales et conçu et réalisé une opération logistique complexe, nous avons pu organiser une exhibition de *castells* (pyramides humaines) sur la Place d'Armes le samedi 1er juin. Quelque deux cents Xiquets de Tarragone, venus expressément de Catalogne par avion et par bus, nous ont offert une prestation de bon niveau. Samedi à 13 heures, ils ont réalisé le trois, le quatre et le cinq de sept, tous d'une excellente présence. En outre, ils nous ont dit au revoir avec un *vano de cinc* parfaitement exécutée (deux piliers de quatre et un de cinq).

Cela faisait plusieurs années que nous n'avions pas vu des *castells* au Luxembourg (la dernière fois c'était en août 2009) et cela s'est fait sentir : un public nombreux a assisté à l'événement et n'en a pas manqué un seul détail. En fait, bien que le public était plus nombreux que les castellers,

il a été difficile de trouver des volontaires pour se joindre à la *pinya*. Parmi les personnes présentes, des journalistes locaux, dont les articles sont apparus après le weekend sur les journaux.

Le lendemain, des volontaires du Centre ont accompagné les Xiquets lors d'une visite guidée de la ville. Ils en ont profité pour en savoir plus sur le Luxembourg, mais aussi pour ériger des piliers dans des lieux emblématiques de la ville (la cour de l'abbaye de neimënster, par exemple). Ils en ont pris des photos spectaculaires.

Bref, c'était l'activité avec plus de public de toute l'année. Un succès total qui a compté sur la collaboration de nombreux bénévoles, à commencer par les Xiquets eux-mêmes, et des administrations, tant catalanes que luxembourgeoises.

FESTA D'ESTIU

► 15/06/2025 — Sala de Festes de Keispelt-Meispelt

El 15 de juny de 2024, el Centre va celebrar la tradicional festa d'estiu a Keispelt. Les excel·lents instal·lacions de la sala ens van permetre reunir més d'un centenar de persones (sobretot catalanes, però també hi havia representants luxemburguesos i d'altres nacionalitats).

La nit va començar amb el sopar. En Ramiro, amb l'ajuda de diversos voluntaris del CCL, va preparar una deliciosa paella valenciana que va agradar a tothom. Com a postres, les noies del Centre van elaborar la tradicional coca de Sant Joan, que va ser molt ben acollida. No hi va faltar tampoc el cremat, un clàssic que sempre ajuda a animar aquestes trobades.

Després del sopar, la festa va continuar amb el concert en directe. Volíem que fos una gran festa i, per tant, el repertori va incloure una àmplia gamma d'estils mediterranis i festius: rumba, cúmbia, havanera, i alguna sorpresa que va fer les delícies del públic. La Neus Mar i l'Emilio Sánchez van captivar els assistents amb un espectacle ple d'energia, emoció i moments per recordar.

Aquesta festa d'estiu o revetlla de Sant Joan, que ja ha esdevingut una cita esperada a Luxemburg, va ser tot un èxit gràcies a la combinació de bon menjar, excellent música i un encara millor esperit de comunitat. Una manera perfecta de donar la benvinguda a l'estiu i de mantenir viva una tradició tan nostra.



El 15 de junio de 2024, el Centre celebró la tradicional fiesta de verano en Keispelt. Las excelentes instalaciones de la sala nos permitieron reunir más de un centenar de personas (catalanas, pero también luxemburguesas y de otras nacionalidades).

La noche empezó con la cena. Ramiro, con la ayuda de varios voluntarios del CCL, preparó una deliciosa paella valenciana que gustó a todo el mundo. Para los postres, las chicas del Centre elaboraron la tradicional coca de Sant Joan, que fue muy bien recibida. No faltó tampoco el cremat, un clásico que ayuda a animar estas veladas.

Tras la cena, la fiesta continuó con un concierto en directo. Queríamos que fuera una gran fiesta y, por ello, el repertorio incluyó una amplia gama de estilos mediterráneos y festivos: rumba, cumbia, habanera, y alguna sorpresa que hizo las delicias del público. Neus Mar y Emilio Sánchez cautivaron a los asistentes con un espectáculo desbordante de energía, emoción y momentos para recordar.

Esta fiesta de verano o verbena de San Juan, que se ha convertido en una cita esperada en Luxemburgo, fue todo un éxito gracias a la combinación de buena comida, óptima música y un todavía mejor espíritu de comunidad. Una manera perfecta de dar la bienvenida al verano y de mantener viva la tradición.

Le 15 juin 2024, notre Centre a organisé sa traditionnelle fête d'été à Keispelt. Les excellentes installations de la salle nous ont permis de réunir plus d'une centaine de personnes (Catalans, mais aussi Luxembourgeois et autres nationalités).

La soirée a commencé par un dîner. Ramiro, avec l'aide de plusieurs volontaires du CCL, a préparé une délicieuse paella valencienne que tout le monde a appréciée. Pour le dessert, les filles du Centre ont préparé la traditionnelle coca de Sant Joan, qui a été très appréciée. Il y avait aussi du cremat, un élément indispensable qui contribue à animer ces soirées.

Après le dîner, la fête s'est poursuivie

avec un concert en direct. Nous voulions que ce soit une grande fête et, pour cette raison, le répertoire comprenait un large éventail de styles méditerranéens et festifs : rumba, cumbia, habanera, et quelques surprises qui ont ravi le public. Neus Mar et Emilio Sánchez ont captivé les gens présents avec un spectacle débordant d'énergie, d'émotion et de moments inoubliables.

Cette fête d'été ou revetlla de Sant Joan, qui est devenue un événement très attendu au Luxembourg, a été un grand succès grâce à la combinaison de bonne nourriture, bonne musique et un meilleur esprit de communauté. La façon parfaite d'accueillir l'été et de continuer cette tradition.



CAFÈ LITERARI

► 26/06 - 2/10 - 27/11/2025 — Local del CCL

Durant 2024, a iniciativa d'una sòcia (gràcies, Mercedes), vam recuperar la nostra tertúlia sobre llibres. Vam celebrar tres sessions que van comptar amb una bona assistència (entre sis i nou participants) i, el que és més important, amb bon ambient. És un espai de conversa distesa per exposar opinions i impressions personals sobre els llibres llegits.

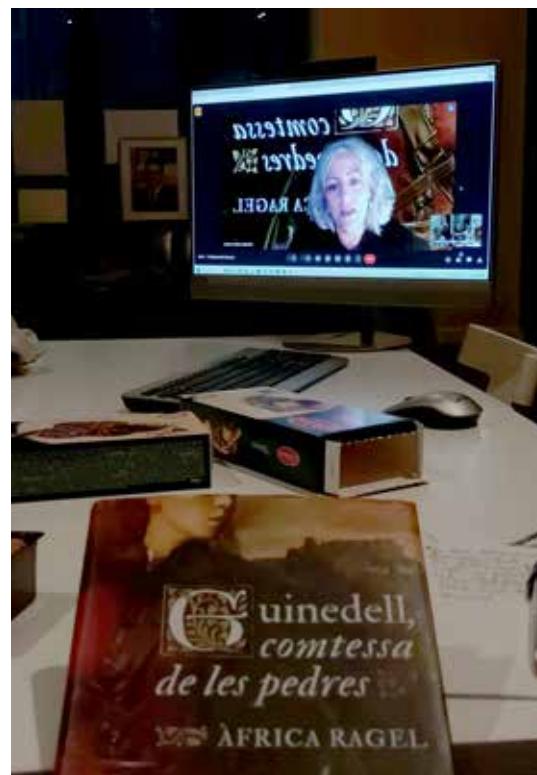
La primera sessió, el 26 de juny, va estar dedicada a la novel·la *A casa teníem un himne* de Maria Climent. Va ser la trobada amb més públic, malgrat el bon temps a l'exterior. El llibre va donar peu a comentaris sobre temes molt diversos: relacions familiars, traumes diversos, models lingüístics, la societat moderna, etc.

La sessió del 2 d'octubre va presentar una particularitat: la participació de l'autora. Àfrica Ragel es va connectar

a distància per parlar amb nosaltres de la seva novel·la *Guinedell, comtessa de les pedres*. Per comptes de debatre entre nosaltres els encerts i desencerts de la novel·la, vam comentar-los amb ella, que es va mostrar encantada d'interactuar amb lectors tan detallistes i atents. Ens va explicar, a més, el procediment de documentació i d'escriptura de l'obra.

Finalment, el 27 de novembre, vam tractar *Una història és una pedra llançada al riu*. La novel·la de Mònica Batet ens va dividir en dos blocs (tres i tres) separats per una línia que marcava un *pandoro*: a un costat, els que n'havien gaudit molt; a l'altre, els que no havien quedat convençuts. Potser per la divisió d'opinions, va ser la sessió que més es va allargar.

Hem previst tres sessions més per al 2025 amb la idea de fomentar la lectura i l'intercanvi d'idees.



Durante 2024, a iniciativa de una socia (gracias, Mercedes), recuperamos nuestra tertulia sobre libros. Celebramos tres sesiones que contaron con una buena asistencia (entre seis y nueve participantes) y, lo que es más importante, con buen ambiente. Es un espacio de conversación distendida para exponer opiniones e impresiones personales en torno a los libros.

La primera sesión, el 26 de junio, estuvo dedicada a la novela *A casa teníem un himne* de Maria Climent. Fue el encuentro con más público, a pesar del buen tiempo del exterior. El libro dio pie a comentarios sobre temas muy diversos: relaciones familiares, traumas, modelos lingüísticos, la sociedad moderna, etc.

La sesión del 2 de octubre presentó una peculiaridad: la participación de la autora. Àfrica Ragel se conectó a

distancia para hablar de su novela *Guinedell, comtessa de les pedres*. En lugar de debatir entre nosotros la novela, la comentamos con ella, que se mostró encantada de interactuar con lectores tan detallistas y atentos. Nos explicó, además, el procedimiento de documentación y de escritura de la obra.

Finalmente, el 27 de noviembre, tratamos de *Una història és una pedra llançada al riu*. La novela de Mònica Batet nos dividió en dos bloques separados por una línea que marcaba un pandoro: de un lado, los que habían disfrutado; del otro, los que no habían quedado convencidos. Quizás por esta división de opiniones, fue la sesión que más tiempo duró.

Hemos previsto tres sesiones más para 2025 con la idea de fomentar la lectura y el intercambio de ideas.



Au cours du 2024, à l'initiative d'une membre (merci, Mercedes), nous avons relancé notre club du livre. Nous avons organisé trois séances qui ont été bien suivies (entre six et neuf participants) et, ce qui est plus important, dans une bonne ambiance. C'est un espace de conversation détendue pour exprimer des opinions et des impressions personnelles à propos des livres lus.

La première séance, le 26 juin, a été consacrée au roman *A casa teníem un himne* de Maria Climent. C'est la réunion qui a attiré le plus grand nombre de personnes, malgré le beau temps. Le livre a donné lieu à des commentaires sur un large éventail de sujets : les relations familiales, le trauma, les modèles linguistiques, la société moderne, etc.

La séance du 2 octobre présentait une particularité : la participation de l'autrice. Àfrica Ragel a rejoint le groupe en ligne pour discuter avec nous de son roman *Guinedell, comtessa de les pedres*. Au lieu de nous en prendre au roman entre nous, nous l'avons discuté avec elle, qui était ravie d'interagir avec des lecteurs aussi attentifs au détail. Elle nous a également expliqué le processus de documentation et d'écriture de l'œuvre.

Enfin, le 27 novembre, nous avons discuté de *Una història és una pedra llançada al riu*. Le roman de Mònica Batet nous a divisés en deux blocs séparés par une ligne qui marquait un pandoro : d'un côté, ceux qui l'avaient beaucoup apprécié ; de l'autre, ceux qui n'avaient pas été convaincus. C'est peut-être en raison de cette division des opinions que la séance a duré plus longtemps que les autres.

Nous avons prévu encore trois sessions pour 2025 dans le but d'encourager la lecture et l'échange d'idées.



CELEBRACIÓ DE LA DIADA

► 15/09/2025 — Local del CCL

Acabat l'estiu, ens vam retrobar per celebrar la Diada Nacional de Catalunya el primer diumenge després de l'onze de setembre. Vam començar la celebració amb una interessant conferència de l'historiador Agustí Alcoberro. El doctor en Història Moderna ens va parlar d'una faceta de la Guerra de Successió encara poc coneguda: l'exili dels perdedors. Va ser una exposició dinàmica i didàctica, amb profusió de dades i curiositats. Els nombrosos assistents, una trentena, no es van poder estar de fer preguntes.

Tantes en van fer que es va retardar l'inici de la segona activitat del dia: la ballada de sardanes. Aprofitant que feia bon temps -un regal del cel luxemburguès, perquè durant la setmana no havia parat de ploure-, vam ballar al carrer, davant del local. Una vintena llarga de balladors es van animar amb sardanes clàssiques i alguna de moderna (el Coti x Coti dels The Tyets).

Amb la feina feta, ens vam asseure a dinar. Unes cinquanta persones de totes les edats van degustar la deliciosa paella del xef Ramiro. Un brindis (per la paella, per la festa, pels presents, per la Diada) va cloure la part «formal» de l'activitat.

Tanmateix, uns quants encara es van quedar al local per seguir el partit de futbol entre el Girona F. C. i el F. C. Barcelona en bona companyia.



Acabado el verano, nos reencontramos para celebrar la Diada Nacional de Catalunya el domingo 15. Empezamos la celebración con una interesante conferencia del historiador Agustí Alcoberro. El doctor en Historia Moderna nos habló de una faceta de la Guerra de Sucesión poco conocida: el exilio de los perdedores. Fue una exposición dinámica y didáctica, con profusión de datos y curiosidades. Los numerosos asistentes, una treintena, preguntaron sin parar.

Tanto preguntaron que se retrasó el inicio de la segunda actividad del día: las sardanas. Aprovechando el buen tiempo, salimos a bailar a la calle, frente al local. Una veintena de bailadores se animaron con sardanas clásicas y alguna de moderna (Coti x Coti del grupo The Tyets).

Con el trabajo hecho, nos sentamos a comer. Unas cincuenta personas de todas las edades degustaron la paella del chef Ramiro. Un brindis (por la paella, por la fiesta, por los presentes, por la Diada) cerró la parte «formal» de la actividad.

Y algunos se quedaron para seguir el partido entre el Girona F. C. y el F. C. Barcelona en buena compañía.

À la fin de l'été, nous nous sommes retrouvés pour célébrer la Fête nationale de la Catalogne le dimanche 15 septembre. Nous avons commencé par une intéressante conférence de l'historien Agustí Alcoberro. Docteur en histoire moderne, il nous a parlé d'un volet toujours peu connu de la guerre de Succession d'Espagne : l'exil des perdants. Ce fut une exposée dynamique et didactique, avec une profusion de données. Les nombreux participants, une trentaine, ont posé des questions sans arrêt.

Tellement ils en ont posé que le début de la deuxième activité de la journée, les sardanes, a été retardé de quelques minutes. Profitant du beau temps, nous sommes sortis danser dans la rue devant la salle. Une vingtaine de danseurs se sont laissés entraîner par des sardanes classiques et d'autres un peu plus modernes, notamment Coti x Coti du groupe The Tyets.

Finalement nous sommes passés à table. Une cinquantaine de personnes de tous âges ont dégusté la paella préparée par le chef Ramiro. Un toast (à la paella, à la fête, aux personnes présentes, à la Diada) a clôturé la partie « formelle » de l'activité, mais certains sont encore restés pour regarder le match entre le F.C. Girona et le F.C. Barcelona en bonne compagnie.

CONCERT DE LA CORAL ESCRINY

► 9/11/2025 — Església Saint Joseph



Dissabte 9 de novembre de 2024, l'església de Saint Joseph a Luxemburg va acollir la Coral Escriny de Santpedor en un concert especial. Davant d'un centenar de persones de diverses nacionalitats, la coral va interpretar *Illa inaudita*, una obra formada per un conjunt de poemes d'amor de poetes catalans. La música és obra del mestre Manel Camp.

El programa combinava textos de poetes com Ausiàs March, Jordi de Sant Jordi, Joan Salvat-Papasseit i J. V. Foix que tracten l'amor en totes les seves formes: l'idealitzat, el melancòlic, l'apassionat i el frustrat. L'actuació va connectar amb el públic gràcies a una interpretació plena de sensibilitat i força vocal. El mestre Manel Camp, al piano, va enriquir l'experiència amb un acompanyament subtil i emotiu, en harmonia perfecta amb les veus de la coral.

Cada peça va transportar els espectadors a l'univers de cada poema. Moments destacats com la interpretació de «Mester d'amor» de Salvat-Papasseit van captivar el públic, que va respondre amb silencis emocionats i calorosos aplaudiments.

Amb aquest concert, la Coral Escriny va demostrar la seva capacitat per transmetre l'essència de la música catalana i unir cultures a través de l'art. La combinació de la bellesa literària dels poemes i la qualitat tècnica de la coral i de Manel Camp va deixar una empremta inesborrable en els assistents.

*El sábado 9 de noviembre de 2024, la iglesia de Saint Joseph en Luxemburgo acogió a la Coral Escriny de Santpedor en un concierto especial. Ante un centenar de personas de varias nacionalidades, la Coral interpretó *Illa inaudita*, obra que forman un conjunto de poemas de amor de poetas catalanes. La música es obra del maestro Manel Camp.*

El programa combinaba textos de poetas como Ausiàs March, Jordi de Sant Jordi, Joan Salvat-Papasseit y J. V. Foix que tratan el amor en todas sus formas: el idealizado, el melancólico, el apasionado y el frustrado. La actuación conectó con el público gracias a una interpretación llena de sensibilidad y fuerza vocal. El maestro Manel Camp, al piano, enriqueció la experiencia con un acompañamiento sutil y emotivo, en perfecta armonía con las voces de la coral.

Cada pieza transportó a los espectadores al universo de cada poema. Momentos destacados como la interpretación de «Mester d'amor» de Salvat-Papasseit cautivaron al público, que respondió con silencios emocionados y calorosos aplausos.

Con este concierto, la Coral Escriny demostró su capacidad para transmitir la esencia de la música catalana y unir culturas a través del arte. La combinación de la belleza literaria de los poemas y la calidad técnica de la coral y de Manel Camp dejó una huella indeleble en los presentes.

Le samedi 9 novembre 2024, l'église Saint-Joseph à Luxembourg a accueilli le chœur Coral Escriny de Santpedor pour un concert exceptionnel. Devant une centaine de personnes de différentes nationalités, la chorale a interprété *Illa inaudita*, une œuvre composée d'une série de poèmes d'amour de poètes catalans. La musique est l'œuvre de Manel Camp.

Le programme combinait des textes de poètes tels que Ausiàs March, Jordi de Sant Jordi, Joan Salvat-Papasseit et J. V. Foix, qui traitent de l'amour sous toutes ses formes : idéalisé, mélancolique, passionné et frustré. Le spectacle a touché le public grâce à une interprétation pleine de sensibilité et de force vocale. Le maestro Manel Camp, au piano, a enrichi l'expérience d'un accompagnement subtil et émouvant, en parfaite harmonie avec les voix du chœur.

Chaque morceau a transporté le public dans l'univers de chaque poème. Des moments forts comme l'interprétation de « Mester d'amor » de Salvat-Papasseit ont captivé le public, qui a réagi par des silences émouvants et des applaudissements chaleureux.

Avec ce concert, la Coral Escriny a démontré sa capacité à transmettre l'essence de la musique catalane et à unir les cultures à travers l'art. La combinaison de la beauté littéraire des poèmes et de la qualité technique du chœur et de Manel Camp a laissé une marque indélébile sur les personnes présentes.



CASTANYADA

► 16/11/2025 — Local del CCL

Diu la dita, que millor tard que mai. Finalment el 16 de novembre a la tarda, els socis i amics del Centre ens vam trobar per celebrar la castanyada al nostre local. Va ser una trobada senzilla, res d'extraordinari, més enllà dels deliciosos panellets que ens van oferir la Glòria, la Montserrat, la Marta i la Laia (que, tot i ser la més jove de l'equip, s'hi va implicar de valent). Unes castanyes cuites al moment a la nova cuina i unes ampollles de vi dolç i cava van donar el caliu que l'esdeveniment mereixia.

Alguns dels nens i nenes de l'esplai, un cop acabada la seva trobada mensual, van aprofitar per acostar-se amb els seus pares per donar un cop de mà i ajudar a preparar les taules i les safates... i val a dir que la seva feina va ser més que reeixida: quin espectacle visual! Si no us ho creieu, mireu les fotografies.

Una sessantena d'assistents, entre els quals alguns convidats il·lustres que d'una manera desenfadada es van unir a la festa, vam aproveitar la trobada per xerrar tranquil·lament de tot i de res, passant revista a les activitats ja celebrades tot preparant i madurant noves idees.



Suele decirse que más vale tarde que nunca. Finalmente el 16 de noviembre por la tarde, los socios y amigos del Centro nos reunimos para celebrar la castanyada en nuestro local. Fue un encuentro sencillo, nada de extraordinario, más allá de los deliciosos panellets que nos ofrecieron Glòria, Montserrat, Marta y Laia (que, pese a ser la más joven del equipo, se implicó a fondo). Unas castañas asadas al momento en la nueva cocina y unas botellas de vino dulce y de cava dieron el calor que el acontecimiento merecía.

Algunos niños y niñas del Esplai, una vez terminado su encuentro mensual, aprovecharon para acercarse con sus padres para echar una mano para preparar las mesas y las bandejas... y justo es decir que se notó: ¡qué espectáculo visual! Si no os lo creéis, mirad las fotos.

Unos sesenta asistentes, entre los cuales algunos invitados ilustres que de una manera desenfadada se unieron a la fiesta, aprovechamos el encuentro para charlar tranquilamente de todo y de nada, pasando revista a las actividades ya celebradas preparando y madurando nuevas ideas.

Comme on dit, mieux vaut tard que jamais. Finalement, le 16 novembre, les membres et les amis du Centre se sont retrouvés pour célébrer la *castanyada* dans nos locaux. Une réunion simple, rien d'extraordinaire, si ce n'est que les *panellets* étaient délicieux grâce à Glòria, Montserrat, Marta et Laia (qui, bien qu'étant la plus jeune de l'équipe, s'y est impliquée à fond). Quelques châtaignes grillées sur place dans la nouvelle cuisine et quelques bouteilles de vin doux et de cava ont donné à l'événement la chaleur qu'il méritait.

Quelques garçons et filles de notre *Esplai*, une fois leur réunion mensuelle terminée, ont profité de l'occasion pour nous rejoindre avec leurs parents et donner un coup de main à préparer les tables et les plateaux. On peut dire que cela s'est remarqué : quel spectacle visuel ! Pour s'en convaincre, il suffit de regarder les photos.

Une soixantaine de participants, dont quelques illustres invités qui se sont joints à la fête de manière décontractée, en ont profité pour discuter de tout et de rien, faire le point sur les activités déjà réalisées, en plus de préparer et mûrir de nouvelles idées.



CONFERÈNCIA LLENGUATGE CLAR

► 5/12/2025 — Local CCL



Aprofitant la seva presència a Luxemburg, convidada pel Parlament Europeu, vam demanar a Mar Forment, doctora en Filologia, de fer-nos una xerrada al local. En tant que experta sobre llenguatge clar, el seu àmbit d'investigació a la Universitat de Barcelona, ens va parlar de les administracions públiques i de l'esforç que fan, en els darrers anys, per comunicar millor, és a dir, d'una manera més entenedora, perquè, de fet, la ciutadania té el dret d'entendre.

La doctora Forment, que hi treballa diàriament de fa uns anys, ens va explicar que volen comunicar més clarament per millorar la imatge que els ciutadans en tenim (no sempre bona, cosa que pot esdevenir un problema per a la societat) i, sobretot, per millorar en eficiència... per exemple a l'hora de recaptar tributs. Si qui rep una comunicació sap què li demana l'administració, és més fàcil que respongui com s'espera.

Com a exemples positius, va esmentar la Generalitat de Catalunya i l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona. Aquestes administracions inverteixen temps i energies de fa anys per millorar la comunicació amb el ciutadà.

La quinzena de persones presents van demostrar molt d'interès plantejant

preguntes i aportant exemples en tot moment (un de positiu, l'administració luxemburguesa). Després, durant el sopar, vam aprofitar per aprofundir

en el tema de la xerrada i tocar-ne d'altres com les universitats europees i l'handbol (amb una convidada de Granollers, semblava inevitable).

Aprovechando su presencia en Luxemburgo, invitada por el Parlamento Europeo, Mar Forment, doctora en Filología, impartió una charla en nuestro local. Como experta sobre lenguaje claro, su ámbito de investigación en la Universidad de Barcelona, nos habló de las administraciones públicas y de sus esfuerzos, en los últimos años, por comunicar mejor, es decir, de una manera más comprensible. Aunque se trate de un derecho emergente, la ciudadanía tiene el derecho de entender.

La doctora Forment, que trabaja diariamente en ello desde hace años, nos explicó que las administraciones buscan comunicar más claramente a fin de mejorar la imagen que tenemos de ellas los ciudadanos. Esta no siempre es buena, lo que puede ser un problema para la sociedad. Sobre todo, el deseo

de las administraciones es mejorar su eficiencia... por ejemplo a la hora de recaudar tributos. Si quien recibe una comunicación sabe qué le pide la administración, es más fácil que responda como se espera.

Como ejemplos positivos, mencionó la Generalitat de Catalunya y el Organismo de Gestión Tributaria de la Diputación de Barcelona. Estas administraciones invierten tiempo y energía para mejorar la comunicación con el ciudadano.

La quincena de participantes demostró un gran interés planteando preguntas y aportando ejemplos en todo momento. Después, durante la cena posterior, aprovechamos para profundizar en el tema de la charla y tocar otros como las universidades europeas y el balonmano (siendo nuestra invitada de Granollers, quizá era inevitable).

Profitant de sa présence à Luxembourg, invitée par le Parlement européen, Mar Forment, docteur en philologie, a donné une conférence dans nos locaux. En tant qu'experte en langage clair, son domaine de recherche à l'Université de Barcelone, elle nous a parlé des administrations publiques et de leurs efforts ces dernières années pour mieux communiquer, c'est-à-dire, d'une manière plus facile à comprendre, ce qui constitue un droit des citoyens.

Mar Forment, qui y travaille quotidiennement depuis des années, nous a expliqué que les administrations cherchent à communiquer plus clairement afin d'améliorer l'image que les citoyens en ont. Celle-ci n'est pas toujours bonne, ce qui peut être un problème pour la société. Les administrations veulent avant tout améliorer leur efficacité, par exemple

dans la collecte des impôts. Si la personne qui reçoit une communication sait ce que l'administration lui demande, elle répondra plus facilement comme prévu.

Comme exemples positifs, il a cité la Generalitat de Catalogne et l'organisme de gestion des impôts de la Province de Barcelone. Ces administrations investissent du temps et de l'énergie dans l'amélioration de la communication avec les citoyens.

La quinzaine de participants s'est montrée très intéressée, posant des questions et donnant des exemples tout au long de la séance. Ensuite, lors du dîner qui a suivi, nous avons profité de l'occasion pour approfondir le sujet de la conférence et pour aborder d'autres thèmes tels que les universités européennes et l'handball (étant notre invitée de Granollers, c'était inévitable).

DINAR DE NADAL I FESTA DEL TIÓ

► 8/12/2024 — Sala de Festes Home St. Gengoul

Diumenge 8 de desembre vam celebrar la darrera activitat de l'any, el tradicional dinar de Nadal al Home St. Gengoul (a Merl), que va tenir tres moments forts: els preparatius del dinar, el dinar en si i la festa infantil posterior.

Vam començar amb un problema: no podíem obrir la porta de la sala. Per sort, el nostre equip el va acabar resolent. Malgrat l'ensurt, a les dotze començàvem a parar taula i (també per sort) els primers hostes no van ser estrictament puntuals. Un any més, sobre les taules del bufet es van desplegar una sèrie de menges variades i delicioses (pasta, aròs, cocido, gužvara, amanides de totes menes, truites de patata, pa amb tomàquet, embotits, etc.) que van satisfer plenament els assistents.

Mentre els convidats, uns cent vint, se servien el menjar i agafaven lloc a taula, la Laia Bosch ens va oferir un acompanyament musical. Amb un voluminós teclat i un vestit de pubilla, va repassar alguns dels grans clàssics catalans amb un punt d'humor i amb la participació del públic en moments estel·lars com ara "L'estaca", "Qualsevol

nit pot sortir el sol" o "Boig per tu". Una manera eficaç de posar-nos en mode Nadal, germanor, companyonia.

Després de dinar, vam lliurar premis: la FIEC havia organitzat un concurs de dibuix per a tots els nens catalans de l'exterior i tres grups de l'Esplai van tenir premi. Tot seguit, la companyia La Sal dels Mars, representada per la Brilli, la Chili i el Tofu (segons ens va dir, el més alt de Luxemburg), ens van fer riure a tots amb diferents activitats. Vam cantar, vam ballar, vam jugar a pilota, vam fer gimnàstica, ens vam abraçar, fer pessigolles... i, el més important, vam riure molt (de vegades amb un humor una mica estripat, això sí).

A la recta final, els nens i nenes van fer cagar el tió amb l'ajut dels animadors. Malgrat les divergències sobre la cançó que calia cantar, van arribar a un acord i, a partir d'aquí, tot va anar rodat. La canalla va quedar molt contenta (amb els regals i amb l'experiència) i els adults també, sobretot quan van esbrinar que també podien gaudir de l'excel·lent xocolata desfeta que havia preparat l'equip responsable.

Sens dubte, la millor manera d'acomiadar l'any.





El domingo 8 de diciembre celebramos la última actividad del año, la tradicional comida de Navidad en la sala St. Gengoul de Merl, que contó con tres momentos fuertes: los preparativos de la comida, la comida en sí y la fiesta infantil posterior.

Empezamos con un problema: la puerta de la sala no se abría. Por suerte, nuestro equipo lo resolvió. Pese al susto, a las doce empezamos a poner la mesa y (también por suerte) los primeros comensales no fueron puntuales. Un año más, sobre las mesas del bufet se desplegaron una serie de platos variados y deliciosos (pasta, arroz, cocido, gužvara, varias ensaladas y tortillas de patata, pan con tomate, etc.) que deleitaron a los asistentes.

Mientras los invitados, unos ciento veinte, se servían la comida y buscaban sitio en las mesas, Laia Bosch nos acompañó al piano. Con un traje de pubilla y buen humor, repasó algunos de los grandes clásicos catalanes buscando la participación del público en momentos estelares como "L'estaca", "Qualsevol nit pot sortir el sol" o "Boig per tu". Una manera eficaz de crear el mejor ambiente.



Después de comer, entregamos premios: la FIEC organizó un concurso de dibujo para todos los niños catalanes del exterior y tres grupos de nuestro Esplai tuvieron premio. A continuación, la compañía La Sal dels Mars, representada por Brilli, Chili y Tofu nos hizo reír con diferentes actividades. Cantamos, bailamos, jugamos a pelota, hicimos gimnasia, nos abrazamos, nos hicimos cosquillas... y, lo más importante, nos reímos mucho (a veces con un humor un poco gamberro).

En la recta final, los niños y niñas hicieron cagar el tió con la ayuda de los animadores. A pesar de las divergencias sobre la canción que había que cantar, llegaron a un acuerdo y todo salió bien. La chiquillería quedó muy contenta y los adultos más, sobre todo cuando supieron que también podían disfrutar del excelente chocolate a la taza preparado por el equipo responsable.

Sin duda, la mejor manera de despedir el año.



Le dimanche 8 décembre, nous avons célébré la dernière activité de l'année, le traditionnel repas de Noël dans la salle St. Gengoul à Merl, qui a comporté trois moments importants : les préparatifs du repas, le repas lui-même et la fête des enfants qui a suivi.

Nous avons commencé avec un problème : la porte de la salle ne s'ouvrait pas. Heureusement, notre équipe l'a résolu. Malgré la frayeur, nous avons commencé à dresser la table à midi et (heureusement aussi) les premiers invités n'étaient pas strictement ponctuels. Cette année encore, une variété de plats délicieux a été étalée sur les tables du buffet et a permis aux invités de se régaler.

Pendant que les présents, environ cent vingt, se servaient et cherchaient leur place à table, Laia Bosch nous a accompagnés au piano. Avec un costume de *pubilla* et de la bonne humeur, elle a joué quelques standards catalans, en sollicitant la participation du public dans des moments forts comme « *L'estaca* », « *Qualsevol nit pot sortir el sol* » ou « *Boig per tu* ». Une manière efficace de créer la bonne ambiance.

Après le déjeuner, nous avons distribué des prix : la FIEC a organisé un concours de dessin pour tous les enfants catalans à l'étranger et trois groupes de notre *Esplai* ont été récompensés. Ensuite, la compagnie La Sal dels Mars, représentée par Brilli, Chili et Tofu, nous a fait rire avec différentes activités. Nous avons chanté, dansé, joué au ballon, fait de la gymnastique, nous nous sommes chatouillés... et surtout, nous avons beaucoup ri.

Vers la fin, les enfants ont demandé des cadeaux au *tió* avec l'aide des animateurs. Après quelques divergences à propos de la chanson à chanter, ils se sont mis d'accord et tout s'est bien passé. Les enfants étaient très heureux et les adultes encore plus, surtout lorsqu'ils ont appris qu'ils pouvaient également goûter l'excellent chocolat chaud préparé par l'équipe responsable.

Sans aucun doute, la meilleure façon de dire au revoir à l'année.

Amb el suport i ajuda de:
Con el apoyo y ayuda de:
Avec le soutien et aide de:



88, rue de la Semois (Gare-Hollerich) / L-2533 Luxembourg ville

Tel: +352 691 425 565 / **e-mail:** contacte@ccluxemburg.cat
Web: www.ccluxemburg.cat / **Facebook:** groups/152922381924
WhatsApp: <https://whatsapp.com/channel/0029VaeH8a71NCrPMDNGJZ08>
Instagram: @centrecatlux / **Telegram:** <https://t.me/ccluxemburg>